

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 7 lipca 1971 r.

Nr 36

TREŚĆ:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

- 230 — nr 122 z dnia 25 czerwca 1971 r. w sprawie przyjmowania do eksploatacji i przeprowadzania rozliczeń i analiz zrealizowanych zadań inwestycyjnych 437

ZARZĄDZENIA:

- 231 — Ministra Finansów z dnia 14 czerwca 1971 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ulg podatkowych dla rzemieślników szkolących uczniów 439
- 232 — Ministra Finansów z dnia 23 czerwca 1971 r. w sprawie podatku obrotowego od obrotu osiągniętego przez niektóre jednostki gospodarki uspołecznionej ze sprzedaży produktów przeznaczonych na eksport 440
- 233 — Ministra Finansów z dnia 23 czerwca 1971 r. w sprawie zwrotu jednostkom gospodarki uspołecznionej akumulacji pośredniej zawartej w cenach produktów przeznaczonych na eksport 441
- 234 — Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 24 czerwca 1971 r. zmieniające zarządzenie w sprawie sprzedaży dla ludności nowych samochodów osobowych 442

OBWIESZCZENIA:

- 235 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 18 maja 1971 r. zmieniające obwieszczenie w sprawie wykazu obowiązujących resortowych aktów prawnych ogłoszonych w Monitorze Polskim 443
- 236 — Przewodniczącego Komitetu Pracy i Plac z dnia 30 czerwca 1971 r. zmieniające obwieszczenie w sprawie wykazu obowiązujących resortowych aktów prawnych ogłoszonych w Monitorze Polskim 444
- 237 — Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 21 czerwca 1971 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych norm branżowych (BN) 446

230

UCHWAŁA Nr 122 RADY MINISTRÓW

z dnia 25 czerwca 1971 r.

w sprawie przyjmowania do eksploatacji i przeprowadzania rozliczeń i analiz zrealizowanych zadań inwestycyjnych.

W celu wzmocnienia dyscypliny inwestycyjnej oraz sprawnego i terminowego uruchamiania produkcji lub usług w przekazywanych do eksploatacji zadaniach inwestycyjnych Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwała ustala zasady przyjmowania do eksploatacji przez użytkowników zrealizowanych zadań inwestycyjnych oraz zasady przeprowadzania rozliczeń i analiz tych zadań w zakresie kosztu, cyklu realizacji i efektu gospodarczego.

§ 2. 1. Przedmiotem przyjęcia do eksploatacji powinno być całe zadanie inwestycyjne, określone w założeniach techniczno-ekonomicznych inwestycji.

2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach przedmiotem przyjęcia do eksploatacji może być część zadania inwestycyjnego, tj. zakres rzeczowy stanowiący wyodrębnioną całość technologiczną lub usługową (np. linia technologiczna, wyodrębniony zespół maszyn i urządzeń, odcinek ciągu komunikacyjnego), pozwalający na podjęcie eksploatacji i uzyskanie określonego efektu produkcyjnego lub usługowego. Przy przyjęciu do eksploatacji ostatniej części zadania należy dokonać oceny funkcjonowania całego zadania inwestycyjnego.

§ 3. 1. Przekazania wykonanego zadania inwestycyjnego do eksploatacji dokonuje:

- 1) generalny realizator inwestycji (generalny wykonawca), w razie gdy zakres rzeczowy przekazywanego zadania, ustalony w założeniach techniczno-ekonomicznych i projekcie technicznym, oraz wykonanie czynności, o których mowa w § 4 ust. 2 uchwały, warunkujących przyjęcie inwestycji do eksploatacji, objęte są umową zawartą z inwestorem; w tym wypadku przekazywanie zadania inwestycyjnego odbywa się jednocześnie z jego odbiorem dokonywanym przez inwestora zgodnie z przepisami w sprawie ogólnych warunków umów o realizację inwestycji,
- 2) inwestor (służba inwestycyjna), jeżeli zakres rzeczowy przekazywanego do eksploatacji zadania inwestycyjnego lub jego części został zrealizowany na podstawie odrębnych umów, zawartych przez inwestora z generalnym wykonawcą (wykonawcami częściowymi), generalnym dostawcą (dostawcami poszczególnych części wyposażenia technologicznego) i innymi kontrahentami umownymi, a także w razie wykonywania niektórych robót i czynności (np. szkolenie załogi, przygotowanie innych warunków

eksploatacyjnych itp.) bezpośrednio przez inwestora we własnym zakresie; w takim wypadku przekazanie do eksploatacji powinno być poprzedzone lub równoczesne z odbiorem przez inwestora zadań umownych wykonanych przez jego kontrahentów.

2. Przyjęcia zrealizowanego zadania do eksploatacji dokonuje dyrektor jednostki gospodarczej przejmującej zadanie (obiekt) w użytkowanie, zwany dalej „użytkownikiem”, lub upoważniony przez niego zastępca, przy udziale wytypowanych przez niego specjalistów.

3. Odpowiedzialność za prawidłowe i kompleksowe przyjęcie zadania inwestycyjnego do eksploatacji oraz za właściwe jego zagospodarowanie ponosi dyrektor jednostki gospodarczej przejmującej zadanie w użytkowanie.

§ 4. 1. Warunkiem przyjęcia do eksploatacji zadania inwestycyjnego o charakterze nieprodukcyjnym jest stwierdzenie jego gotowości do eksploatacji zgodnie z wymaganiami ustalonymi w założeniach techniczno-ekonomicznych i projekcie technicznym oraz:

- 1) kompletność wykonanych robót i dostaw, niezbędnych do podjęcia eksploatacji,
- 2) uzyskanie pozwolenia na użytkowanie obiektów budowlanych, wchodzących w skład przyjmowanego zadania, wydanego przez właściwy organ państwowego nadzoru budowlanego lub spełnienie czynności wymaganych przepisami o państwowym nadzorze budowlanym przed przystąpieniem do użytkowania tych obiektów.

2. Warunkiem przyjęcia do eksploatacji zadania inwestycyjnego o charakterze produkcyjnym jest ponadto stwierdzenie jego gotowości do podjęcia produkcji zgodnie z wymaganiami ustalonymi w założeniach techniczno-ekonomicznych i projekcie technicznym oraz w harmonogramie osiągnięcia projektowanych zdolności produkcyjnych, a w szczególności stwierdzenie, że:

- 1) zespół urządzeń produkcyjnych jest kompletny (wraz z częściami zamiennymi, zwłaszcza przy urządzeniach unikalnych z importu) i nie ma przeszkód do podjęcia prawidłowej eksploatacji,
- 2) wyniki prób w czasie rozruchu, przeprowadzonego przy obowiązkowym udziale użytkownika, zapewniają osiągnięcie projektowanej zdolności produkcyjnej, ustalonej w założeniach techniczno-ekonomicznych i projekcie technicznym, pod względem rozmiarów i asortymentu oraz terminów osiągnięcia tej zdolności,
- 3) zabezpieczono dostawy surowców i materiałów oraz elementów kooperacyjnych dla uruchomienia produkcji oraz usług transportowych związanych z dostawą materiałów, surowców i z wywozem produkcji gotowej,
- 4) zapewniono odpowiednio przeszkoloną kadrę kwalifikowanych pracowników, w tym również dla zaplecza badawczego i konstrukcyjnego,
- 5) zostały spełnione wymagane przepisami warunki sanitarne, socjalno-bytowe oraz bezpieczeństwa i higieny pracy, a także zostały wykonane i sprawdzone pod względem gotowości eksploatacyjnej odpowiednie urządzenia ochrony powietrza i wód przed zanieczyszczeniem.

§ 5. 1. Z czynności przekazania i przyjęcia zadania inwestycyjnego do eksploatacji zainteresowane strony sporządzają i podpisują protokół.

2. Jeśli zadanie inwestycyjne nie odpowiada warunkom, o których mowa w § 4, użytkownik odmawia przyjęcia tego zadania do eksploatacji, co nie zwalnia inwestora z obowiązku dokonania odbioru tego zadania od wykonawcy, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami. W tym wypadku należy określić w protokole, jakie warunki przyjęcia inwestycji do eksploatacji nie zostały spełnione, oraz ustalić termin i sposób usunięcia przeszkód do spełnienia tych warunków.

3. Ramowy wzór protokołu, o którym mowa w ust. 1 i 2, ustali Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 6. 1. Inwestor zobowiązany jest do sporządzenia rozliczenia wykonanego zadania inwestycyjnego, zawierającego zestawienie i porównanie kosztu, cyklu realizacji i efektu gospodarczego w stosunku do wielkości planowanych w założeniach techniczno-ekonomicznych, będących podstawą włączenia do planu. Rozliczenie powinno być sporządzone najdalej w ciągu 60 dni od daty przyjęcia zadania do eksploatacji.

2. Rozliczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno być sporządzone na podstawie wyników ujętych w protokole przyjęcia zadania inwestycyjnego do eksploatacji oraz na podstawie dokumentów ostatecznego rozliczenia finansowego (faktur).

3. Zestawienie wyników rozliczenia akceptuje dyrektor jednostki gospodarczej przyjmujący zadanie inwestycyjne. Rozliczenia dotyczące inwestycji branżowych wymagają ponadto zatwierdzenia przez dyrektora zjednoczenia (jednostki równorzędnej) nadzorującego inwestora.

4. Rozliczenie łącznie z odpisem protokołu przyjęcia zadania inwestycyjnego do eksploatacji powinno być przekazane jednostce nadrzędnej oraz oddziałowi banku finansującego inwestycje, a dotyczące zadań inwestycyjnych, których założenia techniczno-ekonomiczne były zatwierdzone przez właściwego ministra — również ministerstwu.

5. Rozliczenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy:

- 1) jednorocznych zakupów gotowych dóbr inwestycyjnych,
- 2) inwestycji zaliczanych do grupy „B”,
- 3) prac geologiczno-rozpoznawczych.

6. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) i prezydja wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) zobowiązani są do przedstawiania, w ramach sprawozdania rocznego z wykonania narodowego planu gospodarczego, wyników rozliczeń przyjętych do eksploatacji zadań inwestycyjnych uwzględniających:

- 1) zbiorcze wyniki osiągniętych efektów,
- 2) programy przedsięwzięć techniczno-organizacyjnych związane z usunięciem przyczyn hamujących pełne i efektywne wykorzystanie zdolności produkcyjnych.

§ 7. 1. Po przyjęciu zadania inwestycyjnego, użytkownik zobowiązany jest do właściwego i pełnego jego zagospodarowania, a w zakresie zadań o charakterze produkcyjnym do uruchomienia produkcji zgodnie z planem przygotowania uruchomienia produkcji oraz harmonogramem osiągnięcia projektowanych zdolności produkcyjnych, w sposób zapewniający terminowe osiągnięcie efektów gospodarczych i wskaźników ustalonych w założeniach techniczno-ekonomicznych i projekcie technicznym, a potwierdzonych w protokole przyjęcia zadania do eksploatacji.

2. Po upływie terminu osiągnięcia projektowanej zdolności produkcyjnej, ustalonego w protokole przyjęcia zadania inwestycyjnego do eksploatacji, użytkownik zadania (obiektu produkcyjnego) zobowiązany jest do sporządzenia w ciągu 60 dni od upływu kwartału, w którym miała być osiągnięta projektowana zdolność produkcyjna, analizy stanu zagospodarowania przyjętego do eksploatacji zadania inwestycyjnego oraz stopnia osiągnięcia w eksploatacji wskaźników techniczno-ekonomicznych w porównaniu do wskaźników projektowanych według założeń techniczno-ekonomicznych i ustaleń protokołu przyjęcia zadania inwestycyjnego do eksploatacji.

3. Analiza ta, w wypadkach nieosiągnięcia w wyżej podanym terminie zakładanych efektów produkcyjnych lub ekonomicznych, powinna wyjaśnić przyczyny tego stanu oraz określić środki działania mające na celu usunięcie przyczyn hamujących uzyskanie planowanych efektów i wskaźników określonych w założeniach techniczno-ekonomicznych inwestycji i protokole przyjęcia zadania do eksploatacji.

4. W razie stwierdzenia, że zadanie inwestycyjne przyjęte do eksploatacji nie osiągnie planowanych efektów produkcyjnych, użytkownik powinien wystąpić do jednostki, która zatwierdziła założenia techniczno-ekonomiczne, o skorygowanie zdolności produkcyjnej lub wskaźników techniczno-ekonomicznych.

§ 8. Zasady przeprowadzania rozliczeń i analiz, o których mowa w § 6 i § 7, ustali Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 9. Zobowiązuje się ministrów (kierowników urzędów centralnych) oraz przewodniczących prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) do zapewnienia nadzoru nad prawidłowym

i kompleksowym przekazywaniem zadań inwestycyjnych do eksploatacji oraz ich zagospodarowaniem, jak również prawidłowym i terminowym sporządzaniem rozliczeń i analiz przez podległe jednostki inwestujące.

§ 10. Zainteresowani ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) mogą w uzgodnieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wydać uzupełniające branżowe zasady przyjmowania do eksploatacji i przeprowadzania rozliczeń i analiz zrealizowanych zadań inwestycyjnych, dostosowane do potrzeb nadzorowanych przez nich państwowych jednostek organizacyjnych.

§ 11. Zobowiązuje się Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do dostosowania i uzupełnienia przepisów o sprawozdawczości statystycznej, dotyczącej osiągania projektowanych zdolności produkcyjnych w przekazanych do eksploatacji zadaniach inwestycyjnych, do przepisów niniejszej uchwały oraz do zasad ustalonych przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów zgodnie z § 8.

§ 12. Zaleca się centralnym związkom spółdzielczym dostosowanie zasad przyjmowania do eksploatacji i zagospodarowywania zadań inwestycyjnych oraz dokonywania ich rozliczeń w organizacjach spółdzielczych do przepisów niniejszej uchwały oraz zasad ustalonych przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w myśl § 8.

§ 13. Traci moc uchwała nr 77 Rady Ministrów z dnia 13 marca 1957 r. w sprawie zasad oddawania inwestycji do użytku (eksploatacji) (Monitor Polski Nr 22, poz. 156).

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *F. Kaim*
Wiceprezes Rady Ministrów

231

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 czerwca 1971 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ulg podatkowych dla rzemieślników szkolących uczniów.

Na podstawie art. 3 i 35 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 31 maja 1969 r. w sprawie ulg podatkowych dla rzemieślników szkolących uczniów (Monitor Polski Nr 23, poz. 180) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ulga podatkowa z tytułu wykształcenia ucznia na czeladnika wynosi:

- 1) 6.000 zł — dla rzemieślników prowadzących na obszarze województw białostockiego, kieleckiego, koszalińskiego, lubelskiego, łódzkiego, olsztyńskiego, poznańskiego, warszawskiego, wrocławskiego i zielonogórskiego zakłady rzemieślnicze świadczące usługi dla ludności lub rolnictwa, jeżeli uczeń został skierowany po dniu 31 grudnia 1970 r. do nauki przez właściwy do spraw zatrud-

nienia organ prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej lub przyjęty do nauki za uprzednią zgodą tego organu,

- 2) 4.000 zł — dla rzemieślników prowadzących na pozostałym obszarze Państwa zakłady rzemieślnicze,
 - 3) 4.000 zł — dla rzemieślników prowadzących na obszarze województw, wymienionych w pkt 1, zakłady rzemieślnicze w pozostałych wypadkach.”
- 2) w § 2 dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:

„3. Za zakłady rzemieślnicze wykonujące usługi dla ludności lub rolnictwa w rozumieniu zarządzenia uważa się zakłady, w których obrót osiągnięty z tych usług wynosi co najmniej 50% w miejscowościach do 10 tysięcy mieszkańców, a w pozostałych miejscowościach — co najmniej 60% ogólnego obrotu.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Trendota*